

DYREKTYWA KOMISJI 2006/76/WE

z dnia 22 września 2006 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w zakresie specyfikacji substancji czynnej chlorotalonilu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 akapit drugi tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Po dokonaniu przeglądu, w którym Niderlandy występowały w charakterze państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy, dyrektywą Komisji 2005/53/WE⁽²⁾ dodano substancję czynną chlorotalonil do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Dyrektywa 2005/53/WE przewiduje najwyższe dopuszczalne poziomy dla niektórych zanieczyszczeń. Zgodnie ze zwykłą praktyką Komisji poziomy te zostały oparte na specyfikacjach sporządzonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w zakresie czystości i poziomów zanieczyszczeń zawartych w substancjach czynnych, w szczególności na publikacji z lutego 2005 r. Wspomniane specyfikacje ustalają najwyższy dopuszczalny poziom heksachlorobenzenu wynoszący 0,01 g/kg substancji czynnej. FAO wydała jednak kolejny zestaw specyfikacji dla chlorotalonilu⁽³⁾, który udostępniono w grudniu 2005 r., po przyjęciu dyrektywy 2005/53/WE. Wspomniane specyfikacje uzupełniły i formalnie uchylły specyfikacje z lutego 2005 r., które były brane pod uwagę podczas przyjmowania dyrektywy. Nowe specyfikacje ustalają najwyższy dopuszczalny poziom heksachlorobenzenu wynoszący 0,04 g/kg substancji czynnej.

(2) Pomimo że Wspólnota może ustalić swój własny poziom ochrony zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i ochrony środowiska, zbadano, czy można dostosować poziomy czystości ustanowione przez dyrektywę 2005/53/WE, tak by odzwierciedlały nowe specyfikacje FAO.

(3) Po dokonaniu oceny toksykologicznej i ekotoksykologicznej *ad hoc*, Niderlandy zajęły stanowisko, że taka zmiana nie powoduje ryzyka większego niż to, które już wzięto pod uwagę przy dodawaniu chlorotalonilu do załącznika I do dyrektywy

91/414/EWG. Stanowisko to zostało podane do wiadomości pozostałych państw członkowskich, które się z nim zgodziły. W świetle wspomnianego stanowiska, a także szczególnych okoliczności niniejszego przypadku, Komisja uważa iż uzasadniona jest zmiana specyfikacji dla chlorotalonilu.

(4) Ponieważ dyrektywa 2005/53/WE nakłada na państwa członkowskie wymóg stosowania art. 2 tej dyrektywy od dnia 1 września 2006 r., zmieniona specyfikacja dla chlorotalonilu również powinna być stosowana od tej daty, bez uszczerbku dla pozostałych terminów ustanowionych w art. 3 dyrektywy 2005/53/WE. W związku z tym dyrektywa powinna wejść w życie jak najszybciej.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.

(6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2006 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 1 września 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/75/WE (Dz.U. L 248 z 12.9.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 241 z 17.9.2005, str. 51.

⁽³⁾ „FAO: Specyfikacje i ocena pestycydów rolniczych – chlorotalonil (Tetrachloroizoftalonytryl)” (grudzień 2005 r.).

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odesłania ustalany jest przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 września 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wiersz 102 otrzymuje następujące brzmienie:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączeni	Przepisy szczegółowe
„102	Chlorotalonil Nr CAS 1897-45-6 Nr CIPAC 288	Tetrachloroizofalonytryl	985 g/kg — Heksachlorobenzen: nie więcej niż 0,04 g/kg — Dekachlorobifenyl: nie więcej niż 0,03 g/kg	1 marca 2006 r.	28 lutego 2016 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego chlorotalonilu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 15 lutego 2005 r.</p> <p>Dokonując ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na ochronę:</p> <ul style="list-style-type: none"> — organizmów wodnych, — wód gruntowych, w szczególności w odniesieniu do substancji czynnej i jej metabolitów R417888 i R611965 (SDS46851), gdy substancja czynna jest stosowana w regionach, w których gleba i/lub klimat są podatne na zagrożenia. <p>Warunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględniać środki ograniczające ryzyko.”</p>

(1) Dodatkowe dane dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.